C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1a-569/2025 Judecătoria Edineț, sediul Central
1-24103764-03-1a-24102025 Judecător: Natalia Bobu

D E C I Z I E
În Numele Legii

14 iulie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președinte de ședință, judecător: Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni
Grefier Iana Frasina
Cu participarea:
Procurorului Alexandru Gordilă
Avocatului Igor Ciuru

a judecat, în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura raionului Edineț, Ion Chistruga și apelul avocatului Baban Nicolae în interesele inculpatului Moisa Valerii declarate împotriva ***sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 septembrie 2025*** emisă în cauza penală privind condamnarea lui:

Moisa Valerii ***,** născut la *****, domiciliat în raionul *****, cetăţean al Republicii Moldova, de naţionalitate moldovean, limba de stat o posedă, supus militar, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, grad de dizabilitate nu deţine, persoane la întreţinere nu are, celibatar, copia rechizitoriului a primit, drepturile şi obligaţiile i-au fost înmânate şi explicate, anterior condamnat:

- prin sentința Judecătoriei Edineț din 09.07.2015 în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod Penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de privațiune de libertate pe un termen de 2 (doi) ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal fiindu-i stabilită o perioadă de probațiune de 1 (un) an;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 16.09.2024-30.09.2025;
În instanța de apel: 24.10.2025-14.07.2026.
Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelurilor, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 septembrie 2025, Moisa Valerii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore.

Termenul ispășirii pedepsei pentru Moisa Valerii s-a calculat de la intrarea sentinței în vigoare.

S-a comunicat lui Moisa Valerii prevederile art. 67 alin. (3) Cod Penal că, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Executarea sentinței în privința lui Moisa Valerii s-a încredințat Biroului de Probațiune Edineț.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate S.C. ”*****” S.R.L.

S-a încasat de la Moisa Valerii în beneficiul S.C. ”*****” S.R.L. prejudiciul material cauzat prin infracţiune în mărime de 17 430,76 (șaptesprezece mii patru sute treizeci, 76) lei.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt,* a constatat că, Moisa Valerii având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, conştientizând gradul prejudiciabil al acţiunilor sale şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, la data de 22 februarie 2024, aproximativ pe la ora 10:00, având intenţia de profit şi îmbogăţire a pătruns pe ascuns, prin uşa care era descuiată în apartamentul *****din mun. ***** care aparţine cet. *****, a.n. *****, de unde a sustras aparatajul tehnic al angajaţilor companiei S.C. “*****” S.R.L. şi anume: un laptop de model “Lenovo” la preţul de 13 650 lei; un rucsac pentru laptop la preţul de 585 lei; un mouse “Logitech” la preţul de 215 lei; un covoraş pentru mouse la preţul de 43 lei; un modem “EchoLIfe” la preţul de 1 471,92 lei; un reciver “mini81” la preţul de 879,56 lei; un converter “FWR” la preţul de 259,28 lei; un TP-Link “UE300C” la preţul de 327 lei. Astfel prin

infracţiune, părţii vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 17 430,76 lei MD.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Moisa Valerii întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal – *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune considerabile.*

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul în Procuratura raionului Edineț, Ion Chistruga la 01 octombrie 2025 a contestat-o cu apel, solicitînd admiterea cererii de apel, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 septembrie 2025 în latura pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărârii potrivit modului stabilit pentru prima instanță în această parte prin care, pentru fapta comisă, să-i fie stabilită inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu luarea lui Moisa Valeri sub strajă, din sala ședinței de judecată.

În motivarea cererii de apel, procurorul a declarat că prin sentința din 30.09.2025 instanța de judecată, recunoscându-l vinovat pe Moisa Valeri în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, a aplicat o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 de ore, fără a ține cont de faptul că Moisa Valeri nu este la prima abatere, fiind anterior condamnat cu stabilirea celei mai aspre pedepse, închisoarea, fiind dispusă neexecutarea pedepsei pe un termen de un an, faptul dat nefiind o lecție pentru inculpat.

Totodată, se invocă în apel că, la stabilirea pedepsei lui Moisa Valeri, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că pe lângă faptul că acesta anterior a fost tras la răspundere penală, în privința ultimului, în perioada 2008 - 2024 au fost întocmite 7 procese-verbale cu privire la contravenție din diferite domenii.

Astfel, invocă că circumstanțele enunțate supra în raport cu pedeapsa stabilită prin sentința din 30.09.2025 denotă o discordanță la individualizarea pedepsei, sub aspectul blândeții pedepsei stabilite.

De asemenea, nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Baban Nicolae în interesele inculpatului Moisa Valerii la 15 octombrie 2025 a contestat-o cu apel, solicitînd admiterea cererii de apel, casarea sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 septembrie 2025 rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie emisă o soluție de achitare în privința inculpatului.

În motivarea cererii de apel, apărarea a declarat faptul că sentința emisă de prima instanță este neîntemeiată, deoarece nu s-a analizat în modul corespunzător

declarațiile inculpatului care a relatat că nu a comis fapta incriminată, respectiv vinovăția ultimului fiind apreciată doar prin declarațiile martorului – ofițer a Poliției Criminare, *****, totodată invocînd că probele cercetate nu au relevanță în probarea vinovăției inculpatului Moisa Valerii.

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat în persoana procurorului Alexandru Gordilă a pledat pentru admiterea apelului depus de partea acuzării în condițiile în care pedeapsa numită de prima instanță este prea blândă, ultimul anterior fiind condamnat, fapt pentru ce urmează a-i fi stabilită pedeapsă sub formă de închisoare cu executare reală. Referitor la cererea de apel depusă de către apărare consideră oportun de a fi respinsă ca fiind nefondată.

În ședința instanței de apel, avocatul Igor Ciuru în interesele inculpatului Moisa Valerii a pledat pentru admiterea cererii de apel înaintată de partea apărării, casarea sentinței contestate și adoptarea unei noi hotărâri privind achitarea lui Moisa Valerii. Referitor la cererea de apel depusă de partea acuzării consideră oportun de a fi respinsă ca fiind nefondată.

În fața instanței de apel inculpatul Moisa Valerii a solicitat adoptarea unei soluții de achitare în condițiile în care nu a furat nici un bun.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite cererea de apel depusă de avocatul Baban Nicolae în interesele inculpatului Moisa Valerii, precum și apelul depus de procurorul în Procuratura r-ul Edineț, Ion Chistruga inclusiv din alte motive de cât cele invocate, cu casarea sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 septembrie 2025 în latura penală, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi soluții potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Prin prisma art. 409 Cod de procedură penală, instanţa de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat şi la persoana la care se referă declarația de apel şi numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

În limitele prevederilor arătate în alin. (1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În acest sens Colegiul penal statuează că, apelul reprezintă o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv

complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât şi în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces şi la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță şi care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat şi în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La *chestiuni de drept* se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate şi hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Conform art.414 Cod de procedură penală, (1) instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *admite apelul, casînd sentinţa parţial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), şi pronunţă o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă.*

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că, cauza penală de învinuire a lui Moisa Valerii în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal a fost examinată în procedură generală, inculpatul nerecunoscându-și vina și pledând pentru emiterea unei sentințe de achitare.

Aferent, Colegiul penal ține a menționa că în cadrul examinării speței în ordine de apel, procurorul pe lângă obiecțiile formulate în latura individualizării pedepsei a solicitat instanței totuși de a examina cauza și în latura penală în condițiile în care agravanta prevăzută la lit. d) a normei de incriminare nu se afiliază Legii nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024, iar în aspectul dat este de evidențiat că instanța de fond, la examinarea cauzei, nu a oferit o precizie juridică asupra corectitudinii aplicării prevederilor art. 126 alin. (2) Cod penal.

Pe fonul dat, ținând cont de modificările legislative operate la art. 126 alin. (2) Cod penal, poziția evazivă a instanței în constatarea justă a certificării prejudiciului cauzat prin prisma Legii nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, Colegiul penal găsește necesar a interveni *ex officio* și a modifica în partea

constatării în fapt și în drept a învinuirii aduse inculpatului Moisa Valerii, prin prisma art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu casarea sentinței în latura penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, conform ordinii stabilite pentru prima instanță, din următoarele considerente.

Colegiul penal constată că, prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, au fost operate modificări esențiale la dispoziția art. 126 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit Hotărârii Guvernului RM privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2024, nr. 1033 din 21 decembrie 2023, a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2024 în mărime de 13 700 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație.

Astfel, pentru existența urmărilor prejudiciabile prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, valoarea bunurilor sustrase urmează să depășească suma de 137 000 lei, însă potrivit actului de învinuire, lui Moisa Valerii i se incriminează sustragerea pe ascuns a bunurilor părții vătămate în sumă totală de 17 430,76 lei, prejudiciu material care în limitele modificărilor Legii nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, ***nu se atribuie la categoria daunelor în proporții considerabile***.

Subsecvent Colegiul indică că, potrivit art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Componența de infracțiune constituie un tot întreg, format din patru semne corespunzătoare celor patru elemente ale componenței de infracțiune – obiectul și latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Semnul componenței de infracțiune reprezintă o însușire, o proprietate generală a componenței de infracțiune, de ordin obiectiv sau subiectiv, prezentă în cadrul fiecărei infracțiuni de o anumită categorie ce are importanță juridică la calificarea faptei drept o infracțiune concretă.

Conform art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se

admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile şi în condițiile prevăzute de prezentul cod.

În final, reiterând despre importanța încadrării juridice a unei fapte, Colegiul evidenţiază că aceasta are importanţă atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât şi pentru modul de desfăşurare a judecăţii, determinând, nu în ultimul rând, concordanţa între conţinutul legal al infracţiunii şi conţinutul constitutiv al acesteia.

În situația dictată, Colegiul penal ține a trece în revistă incidența nemijlocită a prevederilor art. 10 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârşit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Prin urmare, ținând cont de efectul retroactiv al legii penale, Colegiul penal constată că la momentul actual prejudiciul material cauzat părții vătămate nu se atribuie la categoria daunelor în proporții considerabile, din care considerente din învinuirea adusă lui Moisa Valerii urmează a fi exclusă circumstanța agravantă prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, urmând a fi recunoscut vinovat în limitele art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Cu privire la fondul cauzei, în pofida faptului că inculpatul Moisa Valerii în cadrul cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina și a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare, Colegiul penal conchide că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită *dincolo de orice dubiu rezonabil.*

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală examinată şi care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenții, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt.

Inculpatul Moisa Valerii, fiind audiat în instanța de fond, vinovăția în comiterea faptelor incriminate nu și-a recunoscut-o și a declarat instanței că nu ţine minte cînd a avut loc cazul. Aflându-se în or. Edineţ, a ieşit de la spital iar mai apoi nu își amintește nimic. Ultimul nu a fost la locul comiterii infracțiunii, nu a sustras nimic. Cunoaște locul comiterii infracțiunii motivînd că, de la procuratură a fost condus la locul infracțiunii. Nu a frecventat şcoala și din acest motiv nu cunoaște să citească. Deplasîndu-se cu caprele la stînă, a fost luat de angajații poliţiei împreună cu fratele său Danu și adus la Inspectoratul de poliție. A invocat că acolo polițiștii au cos o ”dubincă” cu care l-au speriat, dar nu l-au lovit. Fiindu-i frică de amenințările din partea colaboratorilor de poliție a menționat că a luat lucrurile şi

le-a vândut, dar totul nu a fost aşa cum relatase din spaimă. Nu cunoaște unde se află casa de unde au fost sustrase bunurile invocate, totul ce relatase la acel moment, au fost spuse din frică. Anul trecut în luna februarie nu a fost la descărcat la lemne. La asemenea categorie de muncă nu a fost niciodată, lucrând doar la săpat grădini. La fel a fost la o fermă care se află la Frunzeşti, r-ul Floreşti, proprietarul fiind *****, care poate confirma că ultimul a fost și a muncit la el (f.d 199, vol. I).

Astfel, în pofida faptului că inculpatul Moisa Valerii nu și-a recunoscut vinovăția în fapta incriminată, vinovăția acestuia se confirmă prin totalitatea probelor cercetate nemijlocit în ședința de judecată de către instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel, şi anume:

-Declarațiile reprezentantului părții vătămate, ***** reprezentant al S.C. „*****” S.R.L., relevă că acesta nu îl cunoaște pe inculpatul **Moisa Valeriu**. Martorul a declarat că activează în cadrul S.C. „*****” S.R.L. în funcția de inginer în telecomunicații.

La data de 22 februarie 2024, împreună cu colegul său, *****, s-a deplasat în mun. Edineț pentru efectuarea unei conectări la domiciliul unui client. După ce au intrat în apartament, având asupra lor un laptop și echipamentul necesar efectuării conectării, au constatat că era necesară trasarea cablului de la cutia de distribuție până la apartamentul clientului, motiv pentru care au ieșit afară.

La revenirea în apartament, au constatat lipsa echipamentului, identificând doar actele acestuia căzute pe podea. În apropierea actelor se afla scrum de țigară și se simțea miros de fum de țigară, deși nici el și nici colegul său nu sunt fumători.

În apartament se afla o persoană de gen feminin, care le-a comunicat că urma să plece pentru aproximativ cinci minute la sora sa, în timp ce ei se aflau afară. Martorul a întrebat clienta dacă a observat vreo persoană care ar fi putut lua bunurile, însă aceasta a declarat că nu a văzut nimic suspect. Ulterior, au verificat apartamentul pentru a se asigura că echipamentul nu fusese mutat în alt loc, însă bunurile nu au mai fost găsite.

Martorul a precizat că bunurile dispărute sunt cele indicate în rechizitoriu, iar prejudiciul cauzat este în cuantum de **17.430,76 lei**.

De asemenea, acesta a declarat că, în momentul în care urmau să efectueze conectarea, în fața blocului se aflau mai multe persoane necunoscute care descărcau lemne și nu exclude posibilitatea ca printre acestea să se fi aflat și inculpatul Moisa Valeriu (f.d. 200, vol. I).

-Declarațiile martorului acuzării, *****, relevă că acesta nu se află în relații de rudenie cu inculpatul **Moisa Valeriu** și că îl cunoaște doar în legătură cu prezenta cauză penală.

Martorul a declarat că, la data de 22 februarie 2024, a fost sesizat despre comiterea unui furt dintr-un apartament situat în apropierea Școlii „Pan Halippa”

din mun. Edineț. În urma verificărilor efectuate, s-a stabilit că au fost sustrase bunuri aparținând persoanelor care efectuau lucrări de instalare a serviciilor de internet. Printre bunurile reclamate ca fiind sustrase se aflau un laptop, un rucsac, un mouse și echipamentul necesar pentru efectuarea instalării.

În cadrul cercetării la fața locului a fost depistat un chiștoc de țigară. Ulterior, au fost audiați mai mulți martori, însă din declarațiile acestora nu au rezultat date relevante pentru identificarea autorului infracțiunii.

La data de 23 februarie 2024, a fost primită o informație potrivit căreia, în apropierea locului comiterii infracțiunii, la o bază amplasată pe o stradă din zonă, paznicul de serviciu deținea imagini video în care apărea inculpatul Moisa Valeriu. Potrivit martorului, paznicul a relatat că inculpatul s-a prezentat la baza respectivă și i-a solicitat țigări. Acest comportament i s-a părut suspect, având în vedere că Moisa Valeriu este domiciliat în satul Corpaci și, din câte cunoștea martorul, acesta mai avusese anterior probleme cu legea. Totodată, locul în care inculpatul a fost surprins de camerele video se afla în apropierea locului comiterii infracțiunii.

Martorul a mai declarat că nu cunoaște unde locuia inculpatul în mun. Edineț, însă acesta cunoștea orașul. Cu ocazia audierii, inculpatul a recunoscut că, în ziua respectivă, se afla în stare de ebrietate și că a intrat într-un imobil pentru a cere mâncare. Întrucât nu era nimeni în locuință, acesta a luat bunurile aflate pe masă, le-a pus într-un rucsac și a părăsit locul.

Potrivit declarațiilor inculpatului, bunurile sustrase au fost vândute unor persoane de etnie romă de pe strada Eminescu nr. 2, pe partea dreaptă a străzii, pentru suma de aproximativ 200–300 lei. Persoanele audiate în cadrul urmăririi penale au declarat că inculpatul nu le-a adus bunurile respective, însă au menționat că în zona respectivă se adună frecvent mai multe persoane de etnie romă.

Martorul a mai arătat că s-a deplasat împreună cu inculpatul cu automobilul de serviciu, iar acesta a indicat locul unde susținea că a valorificat bunurile. Revenind pe șoseaua Bucovinei și deplasându-se spre vale, inculpatul a indicat că bunurile fuseseră sustrase dintr-o casă cu două etaje.

Totodată, martorul a precizat că, din imaginile video examinate, se putea observa că chiștocul de țigară găsit la fața locului era aproape intact, reprezentând aproximativ jumătate dintr-o țigară, împrejurare care a constituit un element suplimentar de suspiciune în cadrul investigațiilor.

În final, martorul a declarat că pe parcursul urmăririi penale nu a fost aplicată nicio formă de constrângere sau forță fizică asupra inculpatului.

Totodată, vinovăția inculpatului integral este confirmată și prin probele materiale administrate în instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel, și anume:

- proces verbal de consemnare a denunţului din 22.02.2024 de la reprezentantul companiei SC “*****” ***** care solicită de-a lua măsuri cu

persoane necunoscute care la data de 22.02.2024 aproximativ ora 10:00 din apartamentul situat în or. ***** a depistat lipsa tehnicii ce aparţine companiei S.C. "*****" S.R.L. la preţul de peste 10.000 lei. (*f.d. 5, vol. I*);

- procesul-verbal de cercetare la faţa locului cu planşa fotografică din 22.02.2024 în cadrul căreia a fost cercetat locul comiterii infracţiunii descrise şi anume apartamentul situat în or. ***** care aparţine cet. *****, a.n. *****, de unde Moisa Valerii a sustras aparatajul tehnic al angajaţilor companiei S.C. "*****" S:R.L. *(f.d. 8-13, vol. I*).

Colegiul penal, analizând în cumul prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității probele cercetate în instanța de fond și verificate suplimentar în instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, soluționând chestiunile prevăzute la art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, constată că:

Moisa Valerii având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, conştientizând gradul prejudiciabil al acţiunilor sale şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, la data de 22 februarie 2024, aproximativ pe la ora 10:00, având intenţia de profit şi îmbogăţire a pătruns pe ascuns, prin uşa care era descuiată în apartamentul *****din mun. ***** care aparţine cet. *****, a.n. *****, de unde a sustras aparatajul tehnic al angajaţilor companiei S.C. "*****" S.R.L. şi anume: un laptop de model "Lenovo" la preţul de 13 650 lei; un rucsac pentru laptop la preţul de 585 lei; un mouse "Logitech" la preţul de 215 lei; un covoraş pentru mouse la preţul de 43 lei; un modem "EchoLIfe" la preţul de 1 471,92 lei; un reciver "mini81" la preţul de 879,56 lei; un converter "FWR" la preţul de 259,28 lei; un TP-Link "UE300C" la preţul de 327 lei. Astfel prin infracţiune, părţii vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 17 430,76 lei MD.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța de apel reține că, *în drept* faptele inculpatului Moisa Valerii întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință.*

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prin „sustragere" se înțelege luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop de cupiditate (profit).

Această definiție doctrinară a noțiunii de sustragere cuprinde următoarele șapte semne constitutive, care au un caracter necesar și suficient: 1) „luarea"; 2) „din posesia altuia"; 3) „a bunurilor mobile"; 4) „ilegală"; 5) „gratuită"; 6) „care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia"; 7) „săvârșită în scop de cupiditate (profit)".

Obiectul juridic special al infracțiunii constatate îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Aceste relații sociale au fost afectate prin fapta comisă de inculpat. Circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei inculpatului la caz nu au fost stabilite.

Obiectul material al infracțiunii constatate îl reprezintă bunurile mobile care au o existență materială – un laptop de model "Lenovo" la preţul de 13 650 lei; un rucsac pentru laptop la preţul de 585 lei; un mouse "Logitech" la preţul de 215 lei; un covoraş pentru mouse la preţul de 43 lei; un modem "EchoLIfe" la preţul de 1 471,92 lei; un reciver "mini81" la preţul de 879,56 lei; un converter "FWR" la preţul de 259,28 lei; un TP-Link "UE300C" la preţul de 327 lei. Astfel prin infracţiune, părţii vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 17 430,76 lei MD.

Latura obiectivă a infracțiunii constatate este exprimată prin:

-faptele prejudiciabile exprimate prin acțiunea de sustragere pe ascuns a bunurilor mobile ce aparțineau părții vătămate.

-urmările prejudiciabile suportate de partea vătămată.

-legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmărire prejudiciabile – valoarea bunurilor sustrase fiind de 17 430,76 lei.

-modul ascuns, or, specificul furtului, în raport cu celelalte infracțiuni săvârșite prin sustragere, constă în modul ascuns (clandestin) de comitere a faptei.

Pentru a stabili modul ascuns de comitere a faptei de sustragere, este necesar a ține seama atât de criteriul obiectiv, cât și de criteriul subiectiv.

Așadar, criteriul obiectiv este exterior în raport cu făptuitorul, întrucât se caracterizează fie prin lipsa martorilor oculari ai faptei, fie prin prezența altor împrejurări în care cei de față la fapta lui nu conștientizează sau nu au posibilitatea de a conștientiza caracterul infracțional al celor comise, fie aceste persoane au interesul de a nu-i crea piedici în săvârșirea sustragerii – împrejurări de care profită făptuitorul.

Criteriul subiectiv se exprimă în convingerea făptuitorului că cele săvârșite de el rămân neobservate sau neînțelese de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvârșirea sustragerii.

De aceea, în cazul în care făptuitorul consideră că săvârșește sustragerea pe ascuns, iar, în realitate, acțiunea de luare i-a fost observată sau înțeleasă adecvat de alte persoane, nu există temeiuri de a-i califica fapta ca sustragere deschisă. Aceasta deoarece făptuitorul, ținând seama de circumstanțele concrete, nu a conștientizat faptul descoperirii sale și considera că acționează pe ascuns.

La caz, Colegiul penal în acțiunile lui Moisa Valerii constată atât prezența criteriului obiectiv, cât și a celui subiectiv al sustragerii, or din declarațiile reprezentantului părții vătămate ***** precum și a martorului *****, se constată în mod indubitabil că Moisa Valerii, la data de 22 februarie 2024, aproximativ pe

la ora 10:00, având intenţia de profit şi îmbogăţire a pătruns pe ascuns, prin uşa care era descuiată în apartamentul *****din mun. ***** care aparţine cet. *****, a.n. *****, de unde a sustras aparatajul tehnic al angajaţilor companiei S.C. “*****” S.R.L. şi anume: un laptop de model “Lenovo” la preţul de 13 650 lei; un rucsac pentru laptop la preţul de 585 lei; un mouse “Logitech” la preţul de 215 lei; un covoraş pentru mouse la preţul de 43 lei; un modem “EchoLIfe” la preţul de 1 471,92 lei; un reciver “mini81” la preţul de 879,56 lei; un converter “FWR” la preţul de 259,28 lei; un TP-Link “UE300C” la preţul de 327 lei. Astfel prin infracţiune, părţii vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 17 430,76 lei MD.

Subsecvent, Colegiul observă că declarațiile martorului ***** coroborează și cu procesul-verbal de consemnare a denunțului din 22.02.2024, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică din 22.02.2024, în condițiile în care acesta a relatat atât despre activitățile desfășurate în cadrul urmăririi penale, ***cât și despre împrejurările în care inculpatul a indicat benevol locul comiterii infracțiunii și traseul urmat ulterior***.

În același timp, Colegiul constată că apărarea nu a prezentat careva probe obiective care să confirme susținerea potrivit căreia inculpatul ar fi fost supus unor acte de constrângere fizică sau psihică ori că declarațiile sale din faza urmăririi penale ar fi fost obținute cu încălcarea garanțiilor procesuale, astfel afirmațiile formulate în acest sens au rămas la nivelul unor simple susțineri, nefiind confirmate prin niciun mijloc de probă.

Aferent, furtul ***săvârșit prin pătrunderea în locuință***, prezintă un grad sporit de pericol social, dat fiind că infractorul intenționează să sustragă obiecte de preţ ce se găsesc sub măsuri de protecţie garantate.

Prin ***pătrundere*** se înțelege intrarea ilegală, pe ascuns sau deschis, într-o în locuinţă în scopul săvârşirii unei infracţiuni.

În situația analizată, Colegiul penal conchide a fi întemeiată acuzația OUP pe faptul comiterii infracțiunii de către inculpatul în varianta agravantă prin pătrundere în locuință.

Infracțiunea prevăzută la art. 186 Cod penal este o infracțiune materială, și s-a consumat în momentul când inculpatul a obținut posibilitatea reală de a se folosi de bunurile sustrase de la partea vătămată.

Astfel, reieșind din circumstanțele relatate instanța de judecată cert stabilește că în acțiunile inculpatului se întregește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, în modalitate consumată.

Latura subiectivă a infracțiunii constatate este caracterizată prin intenția directă a lui Moisa Valerii, întrucât aceasta își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor de sustragere pe ascuns a bunurile mobile ce aparțineau

părții vătămate, a prevăzut urmările lor prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestor urmări.

La fel, Colegiul penal constată că Moisa Valerii întrunește condițiile subiectului infracțiunii prevăzute la articolele 21 și 22 Cod penal.

Pe cale de consecință, Colegiul penal va respinge ca nefondat apelul depusă de către partea apărării, or instanța nu a identificat niciun temei de fapt sau de drept care să justifice pronunțarea unei soluții de achitare.

În consecință, argumentele invocate în apelul avocatului nu relevă erori de fapt sau de drept care să justifice o potențială soluție de achitare, reprezentând în esență o interpretare diferită și subiectivă a materialului probator în susținerea vinovăției lui Moisa Valerii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal.

În continuare, odată ce în cadrul procedurii în apel s-a constatat necesitata *ex officio* a excluderii agravantei lit. d) din art. 186 alin. (2), urmând a fi recunoscut vinovat în limitele art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, Colegiul penal se va expune în continuare asupra individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Moisa Valerii, reieșind din următoarele aspecte:

În conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește

numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, se constată că inculpatul Moisa Valerii a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, infracțiune care potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal se atribuie la categoria celor mai puțin grave.

Cu referire la prevederile art. 76 Cod penal, Colegiul penal nu a reținut careva circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului Moisa Valerii.

Pe de altă parte, Colegiul penal a stabilit în sarcina celui din urmă circumstanțe agravante din rândul celor stabilite de art. 77 Cod penal, cum ar fi cea prevăzută la lit. a) săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară, or potrivit materialelor cauzei (*f.d. 118-121, vol. I*), Moisa Valerii anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară.

De rând cu acesta, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei, Colegiul penal va ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite de inculpat, fiind una din categoria celor mai puțin grave, de conduita acestuia în mediul social în condițiile în care este o persoană predispusă la comiterea infracțiunilor, caracteristica acestuia prin care s-a specificat faptul că, este o persoană cu un comportament ce nu corespunde normelor, întrebuințează băuturi alcoolice (*f.d. 122, vol. I*), caracterul social periculos al faptei comise, metoda şi mijloacele săvârşirii infracțiunii, caracterul şi modalitatea săvârșirii acesteia.

Reieșind din aceste considerente şi ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei, a personalității inculpatului Moisa Valerii, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, Colegiul penal concluzionează că pentru corijarea și reeducarea inculpatului pentru fapta comisă care face partea din categoria celor mai puțin grave urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore.

Aceasta pentru că, scopul pedepsei penale este corectarea celui vinovat întru prevenirea comiterii pe viitor a altor fapte penale, contribuind la reeducarea lui, astfel încât să se simtă pe deoparte protejat de legea penală, iar pe de altă parte să se conformeze restricțiilor impuse de ea, în atingerea

rolului ei educativ și proporțional în raport cu persoana cărei i se stabilește, precum și a scopului principal de prevenire a activității infracționale.

În acest aspect, Colegiul consideră că aplicarea în privința lui Moisa Valerii a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității va contribui activ la corectarea și reeducarea lui, or pedeapsa penală ce urmează a fi aplicată inculpatului trebuie să fie una cu adevărat benefică și utilă pentru executare, atingându-și scopul corectării, pentru ași putea realiza țelul pentru care este stabilită.

Prin urmare, instanța de recurs nu poate să susțină poziția părții acuzării privind aplicarea în speță a unei pedepse mai aspre inculpatului, or aceasta în ordine de apel nu și-a găsit reflectarea urmând astfel a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În concluzie, Colegiul penal statuează că, pedeapsa stabilită inculpatului Moisa Valerii prin prezenta decizia este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, prin urmare careva temeiuri ce ar da posibilitate instanței de apel de a stabili ultimului pedeapsa solicitată de către partea acuzării nu sau constatat, or argumentele formulate în apelul declarat nu sunt plauzibile și nu pot fi reținute speței dat fiind că, pedeapsa stabilită este una strict necesară și imperioasă scopului procesului penal în acest sens.

Subsecvent, Colegiul penal ține să menționeze că în împrejurările cauzei expuse mai sus, pedeapsa non privativă de libertate este cât se poate de proporțională și rațională pentru executare, urmărind scopul conștientizării caracterului infracțional a acțiunilor comise, iar în lipsa altor circumstanțe, decât cele prezentate la soluționarea cauzei în apel, cărora Colegiul li-a dat o apreciere obiectivă, constată netemeinicia cerințelor acuzatorului de stat, dat fiind că pedeapsă stabilită este echitabilă, conform Părții Generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile Părții Speciale, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta inculpatul şi va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea sa cât și din partea altor persoane.

În continuare, Colegiul penal consideră necesar să se expună asupra legalității și temeiniciei soluției adoptate de instanța de fond cu privire la acțiunea civilă, constatând că și sub aceste aspecte sentința atacată este conformă circumstanțelor cauzei și dispozițiilor legale incidente.

Sub aspectul acțiunii civile, Colegiul penal reține că, potrivit art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice care au suferit un prejudiciu material ori moral prin fapta incriminată. Totodată, conform art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să soluționeze acțiunea civilă odată cu

cauza penală, în măsura în care aceasta a fost dedusă judecății și există suficiente probe pentru examinarea ei.

În același sens, dispozițiile art. 1998 alin. (1) Cod civil consacră principiul reparării integrale a prejudiciului, stabilind că cel care acționează față de altul în mod ilicit și culpabil este obligat să repare integral prejudiciul patrimonial și moral cauzat prin fapta sa.

Raportând aceste prevederi legale la circumstanțele concrete ale cauzei, Colegiul penal constată că instanța de fond a stabilit în mod corect existența tuturor condițiilor răspunderii civile delictuale, și anume: existența unei fapte ilicite, existența prejudiciului, existența raportului de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul produs, precum și vinovăția autorului faptei.

Or, după cum s-a reținut anterior, s-a stabilit cu certitudine comiterea faptei de furt din avutul părții vătămate a sumei de bani în mărime de 17 430, 76 lei.

Prin urmare, Colegiul penal nu identifică elemente care să pună la îndoială corectitudinea cuantumului stabilit, iar partea apărării nu a prezentat argumente concrete și probe capabile să demonstreze caracterul eronat al evaluării efectuate de prima instanță.

Raportând circumstanțele date la materialele cauzei, instanța de apel ajunge la concluzia, admiterii cererii de apel depusă de avocatul Baban Nicolae în interesele inculpatul Moisa Valerii, precum și apelul depus de procurorul în Procuratura r-ul Edineț, Ion Chistruga din alte motive de cât cele invocate, inclusiv din oficiu, cu casarea sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 septembrie 2025 în latura penală, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi soluții potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din cele expuse.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Apelul avocatului Baban Nicolae în interesele inculpatului Moisa Valerii și cel depus de procurorul în Procuratura raionului Edineț, Ion Chistruga declarate împotriva ***sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 30 septembrie 2025*** se admit, din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu, casează parțial soluția primei instanțe în latura penală, rejudecă cauză și pronunță în această parte o nouă soluție potrivit modului primei instanțe, după cum urmează:

Moisa Valerii se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal și în baza acestei Legi i se stabilește pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore.

În rest, dispozițiile sentinței primei instanțe se mențin fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat în ședință de judecată publică la data de 14 iulie 2026.

Președinte de ședință,
Judecător: **Judecător:** **Judecător:**